

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 144/2016-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. mája 2016 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Petra Brňáka v konaní o sťažnosti [REDACTED] a [REDACTED], obaja bytom [REDACTED], zastúpených advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, Novomeského 25, Pezinok, vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 114/2010 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] a [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru ochrane

ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 114/2010 p o r u š e n e b o l i .

2. Okresnému súdu Bratislava I p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 114/2010 konal bez zbytočných p r i e ť a h o v .

3. [REDACTED] p r i z n a v a finančné zadosťučinenie v sume 1 700 € (slovom tisicsedemsto eur) a [REDACTED] finančné zadosťučinenie v sume 1 500 € (slovom tisicpat’sto eur), ktoré j e Okresný súd Bratislava I p o v i n n y vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. [REDACTED] a [REDACTED] p r i z n a v a náhradu trov právneho zastúpenia spolu v sume 320,32 € (slovom tristodvadsať eur a tridsaťdva centov), ktorú j e Okresný súd Bratislava I p o v i n n y uhradiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na ucet ich právnej zástupkyne advokátky JUDr. Emílie Korcekovej, Novomeského 25, Pezinok.

5. Vo zvyšnej casti sťaznosti n e v y h o v u j e .

O d  o v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (dalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 144/2016-13 z 9. marca 2016 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ustavneho súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (dalej len „zákon o ústavnom súde“) na dalšie konanie sťaznosť [REDACTED] a [REDACTED] (dalej len „sťazovatelia“ alebo „sťazovateľ v prvom rade“ a „sťazovateľka v druhom rade“), ktorou namietali porušenie svojho základneho práva na prerokovanie veci bez zbytočných p r i e ť a h o v podľa č. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (dalej len „ústava“) a práva

na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 114/2010 (ďalej aj „namietané konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia sú účastníkmi konania, ktoré začalo 7. júla 2010 podaním ich žaloby o náhradu ušlého zisku a nemajetkovej ujmy proti Slovenskej republike (v súvislosti „s nezákonnou dražbou ich nehnuteľnosti zosnovanou exekútorom“).

3. Ústavný súd uznesením sp. zn. III. ÚS 139/2014 z 19. februára 2014 odmietol ich sťažnosť v tejto veci ako zjavne neopodstatnenú. Sťažovatelia poukazujú na to, že od 31. marca 2014 okresný súd neučinil žiadny relevantný úkon vo veci a stav ich právnej neistoty stále trvá, a to už viac ako 5 rokov a 6 mesiacov napriek tomu, že predseda okresného súdu vyhodnotil ich sťažnosť na zbytočné prieskumy ako dôvodnú.

4. Sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd vyslovil, že ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo postupom okresného súdu v predmetnom konaní porušené, a prikázal okresnému súdu v tejto veci konať bez zbytočných prieskumov. Okrem toho sa domáhajú priznania finančného zadosťučinenia každý v sume po 6 000 € a úhrady trov konania každý v sume 303,04 €.

5. Na základe žiadosti ústavného súdu z 23. marca 2016 sa k veci písomne vyjadrila predsedníčka okresného súdu listom sp. zn. Spr. 3232/2016 z 21. apríla 2016, pričom priložila aj stanovisko zákonnej sudkyne k predmetnej sťažnosti s chronológiou vykonaných procesných úkonov vo veci. V stanovisku okrem iného uvádza:

„K meritu veci uvádzam, že sa jedná o vec po skutkovej i právnej stránke zložitú. Navrhovateľ v konaní sp. zn. 26C/114/2010 žaluje Slovenskú republiku zastúpenú Ministerstvom spravodlivosti SR za nesprávny úradný postup súdneho exekútora.

K priebehu konania...

- dňa 07.07.2010 podali navrhovatelia návrh na začatie konania; vec napadla do oddelenia 26C - zákonnej sudkyne JUDr. [REDACTED]
- dňa 20.08.2010 súd vyzval odporcu na vyjadrenie k návrhu navrhovateľov
- na základe dodatku k rozvrhu práce bola vec dňa 17.10.2011 pridelená JUDr. [REDACTED]
- na základe dodatku k rozvrhu práce bola vec dňa 19.2.2013 pridelená JUDr. [REDACTED]
- výzvou zo dňa 7.5.2013 bol odporca opätovne vyzvaný aby sa vyjadrili k podanému návrhu
- na deň 6.2.2014 bol určený termín pojednávania
- na základe dodatku k rozvrhu práce č. 19 na rok 2013 bola vec dňa 2.12.2013 pridelená JUDr. [REDACTED]
- úpravou zo dňa 3.12.2014 bol zmenený termín pojednávania z 6.2.2014 na 27.1.2014 na ktorý termín pojednávania sa navrhovateľ nedostavil a ospravedlnil svoju neúčast' z dôvodu PN; pojednávanie bolo odročené na 31.3.2014
- dňa 19.3.2014 súd vydal uznesenie o čiastočnom zastavení konania
- dňa 27.3.2014 bolo súdu doručené vyjadrenie odporcu
- na pojednávanie dňa 31.3.2014 sa navrhovateľ nedostavil a pojednávanie bolo odročené na neurčito s tým, že súd bude rozhodovať o odporcom vznesenej námietke litispendencie
- 17.4.2014 bolo súdu doručené podanie navrhovateľa k odporcom vznesenej námietke litispendencie
- 9.7.2014 bolo odporcovi doručené vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 17.4.2014
- úpravou zo dňa 2.7.2014 bol vyžiadany spis 10C/223/2009
- spisová kancelária spis 10C223/2009 vyžiadala 25.2.2015
- dňa 27.2.2015 bol pripojený spis tunajšieho súdu 10C 233/2009
- na základe úpravy zo dňa 27.2.2015 bola 10.3.2015 do spisu založená kopia návrhu sp.zn.10 C 233/2009
- následne v zmysle úpravy zo dňa 27.2.2015 bol spis dňa 12.3.2015 predložený vyššiemu súdnemu úradníkovi na zastavenie konania z dôvodu litispendencie
- uznesením zo dňa 08.02.2016 súd zastavil konanie z dôvodu litispendencie...

Z chronologického prehľadu jednotlivých úkonov vyplýva, že okrem obdobia od 10.03.2015 (predloženie spisu vyššiemu súdному úradníkovi za účelom zastavenia konania z dôvodu litispencie) do 08.02.2016 (uznesenie o zastavení konania z dôvodu litispencie), keď dochádzalo zo strany súdu k zbytočným prietahom, súd vo veci priebežne konal...

Celkovú dĺžku konania ovplyvnilo aj správanie účastníkov, keď sa navrhovatelia 2-krát neustanovili na pojednávanie (dňa 27.01.2014 a 31.03.2014). Predĺženie konania bolo zapríčinené aj tým, že v konaní došlo tri krát k zmene zákonného sudcu.

Sťažovatelia si vo svojej sťažnosti uplatnili v dôsledku zbytočných prietahov v predmetnej veci na okresnom súde finančné zadosťučinenie spolu vo výške 12.000,- EUR. Takto vyčíslenú sumu primeraného finančného zadosťučinenia sťažovatelia odôvodnili skutočnosťou, že ide o kompenzačné konanie o odškodnenie navrhovateľov.

V prípade, ak Ústavný súd... dospeje k záveru, že právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov bolo porušené, dovoľujem si požiadať Ústavný súd Slovenskej republiky, aby pri rozhodovaní o priznaní finančného zadosťučinenia vzal do úvahy vyššie uvedené objektívne dôvody a aby sťažovateľom uplatnený nárok na finančné zadosťučinenie nepriznal v plnej výške.

Konečné rozhodnutie ponechávam na zváženie Ústavnému súdu..."

V priloženom vyjadrení zákonná sudkyňa okresného súdu okrem chronológie úkonov jej účastníkov navyše uviedla:

„..... dĺžka konania v predmetnej veci je ovplyvnená opakovanými zmenami zákonného sudcu... opakovanou neúčastťou navrhovateľa na vytýčených termínoch pojednávania, oneskoreným vyjadrením odporcu k návrhu so vznesenou námietkou litispencie ako aj zmenami v obsadení oddelenia VSU, kde sa vystriedali 4 súdni úradníci z dôvodu odchodu z OS BA 1 pričom pri ukončení štátnozamestnaneckého pomeru VSU bolo oddelenie opakovane súdnym úradníkom neobsadené.

Nestotožňujem sa s tvrdením sťažovateľov, že k neefektívnemu a nesúrodému a nekoncentrovanému konaniu neprispeli nakoľko konanie bolo opakovane odročené z dôvodu neúčasti navrhovateľov na termíne pojednávania. Zároveň poukazujem aj na to, že navrhovatelia - sťažovatelia si na tunajšom súde uplatnili niekoľko nárokov na náhradu

ušlého zisku a nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa príslušných ustanovení zák. č. 514/2003 Z. z. ktoré sú odôvodnené rovnakými skutkovými okolnosťami, od ktorých sťažovatelia odvodzujú svoje nároky - nesprávny a nezákonný postup JUDr. [REDAKOVANÉ] pri výkone dražby nehnuteľnosti vo vlastníctve sťažovateľov.

Na záver poukazujem aj na vysokú zaťaženosť oddelenia 20C kde je v súčasnej dobe v odd. C 529 nevybavených vecí, ktoré nie je možné vybavovať plynulo bez zbytočných prieťahov.“

6. V zásade rovnaké skutočnosti týkajúce sa chronológie úkonov okresného súdu a účastníkov konania zistil aj ústavný súd z obsahu sťažnosti a súdneho spisu, ktorý mu bol predložený na previerku 28. apríla 2016. Navyše ústavný súd zistil, že proti rozhodnutiu okresného súdu o zastavení konania z 8. februára 2016 z dôvodu „údajnej litispendencie s konaním prebiehajúcim na okresnom súde pod sp. zn. 10 C/223/2009“ podali sťažovatelia odvolanie 8. apríla 2016 a ich vec tak nie je ešte právoplatne skončená.

7. Právna zástupkyňa sťažovateľov vo vyjadrení doručenom ústavnému súdu 6. mája 2016 nepovažovala za potrebné vyjadriť sa k stanovisku okresného súdu.

8. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia práv podľa označených článkov ústavy a dohovoru.

II.

9. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (napr. rozhodnutia sp. zn. II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01).

11. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť

vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 až 4 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

12. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu sa posudzovanie otázky, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, posudzuje vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci (1), správanie účastníka konania (2) a postup, akým v konaní postupoval súd (3). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľov.

12.1 Vo vzťahu k prvému skúmanému kritériu ústavný súd konštatuje, že predmetom konania je uplatňovaná náhrada ušlého zisku a nemajetkovej ujmy voči Slovenskej republike, v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora, ktorý podľa sťažovateľov vykonal nezákonnú dražbu ich nehnuteľností v katastrálnom území obce Michal nad Žitavou. Okresný súd síce uviedol, že ide o právne a skutkovo zložitejšiu vec (samotná žaloba s prílohami obsahuje 77 strán, pozn.), ale na druhej strane z obsahu súdneho spisu predloženého ústavnému súdu je možné ustáliť, že okresný súd ešte nevykonával žiadne dokazovanie vo veci samej, preto nebolo možné uzavrieť, že prípadná právna alebo skutková zložitosť veci by mala byť aj príčinou doterajšej dĺžky konania.

12.2 V rámci hodnotenia prípadných zbytočných prietahov v súdnom konaní z hľadiska druhého kritéria ústavný súd zistil, že sťažovateľ v prvom rade po dvoch rokoch nečinnosti okresného súdu vzal 16. decembra 2013 svoj návrh v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy v sume 1 mil. € späť (žiadal následne priznať nemajetkovú ujmu iba

v sume 50 000 €), požiadal o odročenie prvého pojednávania 27. januára 2014 pre zápal priedušiek (PN doložil) a ospravedlnil aj sťažovateľku v druhom rade (avšak bez uvedenia dôvodu), okresný súd to akceptoval; sťažovateľka v druhom rade sa taktiež bez ospravedlnenia nedostavila ani na pojednávanie 27. marca 2014 (sťažovateľ v prvom rade sa dostavil neskôr a vtedy mu bolo dané aj vyjadrenie odporcu, ktorý navrhol z dôvodu litispendencie konanie zastaviť). Tu je tiež potrebné uviesť, že viac ako tri roky sa sťažovatelia o svoju vec riadne nestarali a sťažnosť na údajné zbytočné prietahy v konaní, ktoré im mali spôsobiť ujmu, podali až 30. decembra 2013. Účinne si teda spočiatku nestrážili svoje práva (*vigilantibus iura*) (obdobne pozri aj III. ÚS 382/08 a III. ÚS 254/09, I. ÚS 780/2014). Tieto skutočnosti ústavný súd preto zobral do úvahy aj pri rozhodovaní o ich žiadosti o priznanie finančného zadosťučinenia.

12.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci a po preskúmaní spisu konštatuje, že trvanie namietaného súdneho konania v dĺžke takmer 6 rokov je už samo osebe neprimerané, preto ústavný súd nepovažoval za potrebné bližšie vymedzovať dlhšie obdobie nečinnosti okresného súdu na začiatku konania od podania žaloby (júl 2010) až do určenia prvého pojednávania (november 2013) alebo hodnotiť správnosť a neefektívnosť jeho postupu v tejto veci, keďže stav právnej neistoty účastníkov konania nebol odstránený v primeranom čase (m. m. napr. IV. ÚS 182/08 a II. ÚS 20/2015). Okresný súd okrem určenia dvoch termínov pojednávania (27. januára 2014 a 31. marca 2014) zatiaľ vykonával len jednoduché procesné úkony (výzva na vyjadrenie k žalobe odporcovi z 20. augusta 2010, ktorú neskôr pre úplnú pasivitu odporcu zopakoval až 7. mája 2013, 19. marca 2014 vydal uznesenie o čiastočnom zastavení konania a 8. februára 2016 zastavil konanie z dôvodu litispendencie), čo však vzhľadom už uvedené nemožno akceptovať. Dôvodnosť sťažnosti sťažovateľov napokon potvrdil aj samotný okresný súd v odpovedi zo 17. januára 2014 na ich sťažnosť na prietahy v konaní.

13. V tejto súvislosti ústavný súd neakceptoval obranu okresného súdu (zákonnej sudkyne), že nebolo možné konať v tejto veci bez prietahov v dôsledku častých zmien sudcov a vyšších súdnych úradníkov a väčší nápad vecí v oddelení „C“, pretože podľa

ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 48/96, II. ÚS 52/99, III. ÚS 17/02), ak Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty. Tieto okolnosti nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní.

14. Vzhľadom na už uvedené dôvody ústavný súd preto vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 114/2010 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

15. Ústavný súd zároveň prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa čl. 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci vedenej pod sp. zn. 26 C 114/2010 bez zbytočných prietáhov, lebo konanie nie je dosiaľ právoplatne skončené. Z uvedených dôvodov ústavný súd v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto rozhodnutia.

16. Sťažovatelia žiadali aj o priznanie finančného zadosťučinenia každý v sume 6 000 € z dôvodov „*ich pretrvávajúcej právnej neistoty o výsledok konania a to už viac ako 5 a ½ roka od 07.07.2010, útrap, strádania a beznádeje*“, poukazujúc aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva. Ústavný súd, zohľadňujúc konkrétne okolnosti prípadu, predmet sporu a opísanie správania sťažovateľov v bode 12.2 tohto nálezu, ako aj stav konania v súčasnosti, rozhodol, že finančné zadosťučinenie priznané sťažovateľom v bode 3 výroku nálezu možno považovať za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde. Zároveň ústavný súd tiež zdôrazňuje, že finančné zadosťučinenie za spôsobenie prietáhov nie je ani náhradou nemajetkovej ujmy (ušlého zisku) uplatňovanej sťažovateľmi v konaní pred všeobecným súdom. Vo zvyšnej časti preto žiadosti sťažovateľov o priznanie finančného zadosťučinenia ústavný súd nevyhovel (bod 5 výroku).

17. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2015, ktorá bola 858 €. Sťažovateľom, ktorí boli vo veci namietaných porušení práv úspešní, vznikli trovy konania z dôvodu ich právneho zastúpenia advokátkou v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Advokátka vykonala 2 úkony právnych služieb za každého sťažovateľa, a to prevzatie a prípravu zastupovania, spísanie a podanie sťažnosti v roku 2016 a žiadala priznať trovy konania každému zo sťažovateľov v sumách po 303,04 €. Odmena za jeden právny úkon vykonaný v roku 2016 je 143 € (čo po znížení u dvoch sťažovateľov o 50 % podľa § 13 ods. 2 citovanej vyhlášky predstavuje sumu 71,50 € a spolu s režijným paušálom 8,58 €, činí teda spolu sumu 80,08 €). Odmena advokátke za poskytnuté služby obom sťažovateľom v konaní pred ústavným súdom (za 2 úkony právnych služieb a 2 x paušálna náhrada) tak predstavuje celkovú sumu 320,32 €.

18. Úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľov (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde) tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

19. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok; to neplatí, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie zriadeného na uplatňovanie medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vznikne Slovenskej

republike povinnosť v konaní pred ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie ústavného súdu (čl. 133 ústavy).

V Košiciach 18. mája 2016